

Havstulpan i solen

En axelväska,
Röda remmar
Hög hals
På min Madonnadräkt –

Om du visste vilka hav
Som sugit sig fast
Och om du visste
Skulle jag likna en havstulpan.

Som ett träd har jag fastnat
På en plats
Som ett skal
På min hals
Alla märken.

Som en havstulpan sträcker
Sina genomskinliga tankar
Vänder världen ut och in
Vi är vatten, du och jag.

Jag reser på en val,
Jag ser bara skuggor.

Med hög krage.

Något att dölja.

Vi havstulpaner vill
Ha mjukt
Omkring oss.
Vi är hjärtlösa, men
Ändå.

Sten, i min väska,
På min arm.
Vi fångar vårt byte.
Alltid.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erika Chotai med Poeter.se id #39077 innehar upphovsrätten